

בע"מ, דרור בראון

ת"פ 39216-05-13 מע"מ פתח תקווה נ' די.בי.אס
קבוצת יבוא בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה מע"מ פתח תקווה

נגד
הנאשמים 1.די.בי.אס קבוצת יבוא בע"מ
2.דרור בראון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד צ'רלס שרמן

ב"כ הנאשמים 1-2 עו"ד אבומוך ראד

הנאשם 2 בעצמו

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בביצוע שלוש עבירות של הגשת דו"ח תקופתי ללא תשלום המס הנובע מהם, בניגוד לסעיף 117(א) (6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק") ביחד עם תקנה 23(ב) (1) ותקנה 27 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "התקנות").
2. על-פי עובדות כתב האישום, הנאשמת 1 הינה חברה אשר עוסקת במסחר סיטונאי בציד ספורט ורשומה כעוסק מורשה, ואילו הנאשם 2 הינו מנהלה הפעיל. נאשמת 1 הגישה באמצעות נאשם 2 שלושה דו"חות תקופתיים המתייחסים לחודשים 9/12, 10/12, ו-11/12, ללא תשלום המס הנובע מהם. בסך הכל לא שולם מס בסכום של כ-63,000 ₪.
3. הנאשמים הודו בכתב האישום בחודש אפריל '14, ולבקשתם נדחו הטענות לעונש לחודש יולי, עקב טענתם כי קיים חוב אבוד, אשר הכרה בו תגרום להפחתת חבות המע"מ באופן משמעותי. בחודש יולי

ניתנה לנאשמים לבקשתם דחייה נוספת, וכך נעשה גם בחודש ספטמבר. בדיון שהתקיים בחודש ספטמבר התחייב ב"כ הנאשמים, אשר קיבל עליו את היצוג חלף סנגור קודם, כי יטען לעונש במועד נדחה, וכי לא יבקש דחיות נוספות. לפיכך, לפני משורת הדין נעתרתי שוב לבקשת הדחייה, כדי לאפשר לנאשמים למצות את מגעיהם אל מול רשויות המס. חרף זאת, גם בחודש נובמבר התבקשה דחיה בטענות לעונש, ונטען כי 3 ימים קודם למועד הדיון הוגשה למע"מ בקשה להכרה בחובות אבודים. ב"כ המאשימה טען כי בבקשה שהוגשה קיימים ליקויים, ולפיכך הבקשה לא תאושר. במצב דברים זה לא נעתרתי לבקשת הדחייה, הנאשמים הורשעו בדין, והצדדים טענו לעונש. חרף האמור לעיל, קבעתי כי במידה ועד מועד מתן גזר הדין יקבלו הנאשמים תשובה חיובית מרשויות המס בכל הנוגע לעתירתם, יוכלו להגישה, ואתחשב בכך בגזר הדין. כל הודעה מטעם הנאשמים לא הוגשה עד היום.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי הנאשמים הגישו את שלושת הדו"חות באיחור, כחלק מהסדר שנערך לבקשתם ובמסגרתו נפרס החוב ל-15 תשלומים. ההסדר קרס לאחר שבינואר '14 חזרו 2 המחאות. טרם שולמה קרן מס בסך 33,601 ₪. לבקשת נאשם 2 נעשה הסדר נוסף, הוא קיבל שוברי תשלום על סך 8,340 ₪, אך לא עמד בהסדר ולא שילם ולו שקל אחד נוסף. עוד נטען כאמור, כי בקשותיו של הנאשם להכיר בחוב כחוב אבוד לא עמדו בקריטריונים הבסיסיים ומשכך לא התקבלו. במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי המוגן של השוויון בנשיאת נטל המס.

נטען כי במעשיהם פגעו הנאשמים ברציונל של דיני המיסים, וכי לכך יש השלכות חמורות על הניהול הכלכלי של המדינה ועל המרקם החברתי, ושליחת מסר שלילי לציבור משלמי המס.

נוכח הדברים האמורים נטען כי מתחם העונש הראוי בנסיבות העניין הינו קנס סימלי לחברה אשר אינה פעילה, ולנאשם - 3-6 חודשי מאסר, לצד מע"ת למשך 3-8 חודשים, וקנס כספי בסך 5,000 ₪ לכל הפחות.

5. ב"כ הנאשמים טען כי נאשמת 1 אינה פעילה עוד. נטען כי הוגשה בקשה ביום 24.11.2014 להכרה בחובות כאבודים אך בקשה זו לא התקבלה. כמו כן ציין ב"כ הנאשמים כי המחלוקת שנתגלעה בין רואה החשבון לבין הנאשמים הקשתה על פועלו של נאשם 2 להגיע לכדי פתרון.

עוד נטען, כי הנאשמים עשו מאמצים להסרת המחדלים וכי טרם התקבלה תשובה שלילית בכתב. נטען כי נאשם 2 נעדר עבר פלילי וכי מאחר וכשל בעסקיו מצבו הכלכלי קשה מאוד ובימים אלו הוגשה בקשה לפשיטת רגל בעניינו. עוד נטען, כי העבירה שנעשתה הינה על דרך המחדל, וכי כיום משתכר הנאשם כ-5000 ₪, וזהו הסכום אשר עומד לרשותו כדי לכלכל את רעייתו וילדו הקטין, בהיותו מפרנס יחיד.

לנוכח האמור לעיל עתר ב"כ הנאשמים להסתפק בעונש צופה פני עתיד וקנס סמלי.

6. בדברו לעונש טען הנאשם כי נקלע לסיטואציה זו, לה לא פילל.

דין

7. **עקרון ההלימה** הינו העיקרון המנחה בענישה בהתאם לס' 40ב לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם,

במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

8. **הערך החברתי** אשר נפגע ממעשי הנאשמים הינו עיקרון השוויון בכלל, והשוויון בנשיאת נטל המס בפרט. הגשת דיווח ללא תשלום המס הנובע ממנו פוגע ביכולתה של המדינה לקיים מערכת גבייה תקינה, וכתוצאה מכך בניהול התקין של המדינה. כתוצאה מכך אף נגרם נזק לציבור משלמי המיסים (ר' **רע"פ 3857/13 שאול יצחקיאן נ' מדינת ישראל**). עברייני מס רבים הינם אנשים נורמטיביים, אולם בכך אין כדי לאיין את הצורך בהרתעת היחיד והרבים, נוכח הפגיעה הקשה של עבירות המס בציבור ובמרקם החברתי-כלכלי.

9. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה** בהתאם לס' 40ג' לחוק העונשין, הרי שהנאשמים ביצעו 3 עבירות רצופות. בקביעת המתחם אתחשב בטענה כי המעשים נעשו כתוצאה ממשבר עסקי, ובכך שהעבירה הנדונה הינה עבירה שהעונש המירבי לצידה הינו שנת מאסר אחת בלבד. באשר לגובה הנזק, הרי שבהתאם למפורט בכתב האישום מדובר בסכום כולל של כ-63,000 ₪, וממנו נותרה יתרה בסך 33,601 ₪. לטענת ב"כ הנאשמים, אילולא קרסה החברה היה הנאשם מצליח לעמוד בהסדר שנעשה עימו. נוכח הנסיבות המתוארות ומבלי להקל ראש בדבר, אין המדובר בסכומים גבוהים מאד, ולפיכך אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.

10. **הענישה הנוהגת במקרים דומים:**

א. ברע"פ 4323/14 **רוני מולדובן נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם בעל עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאתו בארבע עבירות של אי הגשת דו"ח מס הכנסה במועד ובעבירה של אי קיום דרישה. הנאשם פעל להסרת חלק מהמחדלים ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וקנס בסך 20,000 ₪.

ב. ברע"פ 6095/06 **צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בארבע עבירות של אי-הגשת דו"ח מס הכנסה במועד, ארבע עבירות של אחריות מנהלים ועבירה של אי-קיום דרישה. הנאשם לא פעל להסרת המחדלים, ונידון ל- 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪.

ג. ברע"פ 3137/04 **שלום חגי' נ' מדינת ישראל** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע שתי עבירות של אי-הגשת דו"ח מס הכנסה במועד, עבירה של אחריות מנהלים ובעבירה של אי הגשת דו"ח על הכנסותיו שלו. הנאשם פעל להסרת המחדלים, ולפיכך נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 1000 ₪.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז) 37359-08-13 **מדינת ישראל נ' לריסה דניאלוב**, נדחה ערעורה של המדינה בשל קולת העונש שהושת על הנאשמת, אשר הורשעה בביצוע 4 עבירות. נקבע כי הנאשמת ביקשה לשלם את הדו"חות אולם נדחתה על ידי רשות המס. הנאשמת נידונה ל- 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס

בסך 8000 ₪ והתחייבות.

ה. בת"פ (שלום פ"ת) 32531-03-13 **מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח'**, הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בביצוע 4 עבירות ובעבירה של הגשת דו"ח ללא תשלום המס הנובע ממנו. קרן המס היתה בגובה כ-123,000 ₪, והנאשם לא פעל להסרת המחדלים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שהינו בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר ודן את הנאשם ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. על החברה הוטל קנס בסך 1,000 ₪.

ו. בת"פ (שלום-ת"א) 6364-08 **מדינת ישראל מדור תביעות-מס הכנסה ת"א נ' מאפיית אבו אלסעיד בע"מ ואח'**, הורשעו הנאשמים בהתאם להודאתם בביצוע ארבע עבירות של אי הגשת דו"ח מס הכנסה במועד. הנאשם לא פעל להסרת המחדלים וזאת נוכח צו הכינוס שניתן כנגדו ונסיבות אישיות נוספות, ונידון למאסר על תנאי בן 6 חודשים וקנס בסך 4000 ₪. על כל אחת מהנאשמות הוטל קנס של 100 ₪.

11. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים כמפורט לעיל, אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו החל במאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר, לכל אחת מהעבירות בגין הורשע הנאשם. זאת בהתאם לס' 40ג (ב) לחוק העונשין, המורה כי יש לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אחד מהארועים בגינם הורשע הנאשם. בהתאם לחוק אגזור עונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם.

12. **בגזירת העונש בגדרי המתחם** יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם שבפניי הודה, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה.

מנגד, הנאשם לא הסיר את המחדל, ולכך משמעות בגזירת הדין. במכלול השיקולים, איני מוצאת כי יש מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל. ואולם גם להסתפק במאסר מותנה לא ניתן, נוכח טיב העבירות, כמותן, סכום המס שנגרע מקופת המדינה, וההשפעה הכוללת על הציבור כמתואר לעיל.

נתתי את הדעת לס' 40 ח' לחוק העונשין באשר למצבו הכלכלי של הנאשם, ולכך שעל הנאשם לדאוג אף לכלכלת משפחתו. עם זאת, ס' 40 ח' לחוק הינו אחד השיקולים בגזירת הדין, לצד ההתחשבות בערכים שנפגעו ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ואינו חזות הכל. מאחר שעסקינן בעבירה כלכלית לא אוכל להימנע מהטלת קנס כספי, תוך התחשבות בנסיבותיו של הנאשם כאמור.

13. **נוכח המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:**

על הנאשמת:

קנס בסך 100 ₪, לתשלום עד 1.2.15.

על הנאשם:

א. 2 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות על פי קביעת הממונה ובהתאם

עמוד 4

לתנאיו.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם עבירה בניגוד לחוק מס ערך מוסף.

ג. קנס בסך 4000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, באחד לכל חודש, החל מיום 1.2.15. לא ישלם הנאשם אחד התשלומים במועדו - יעמוד הקנס כולו לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.1.15 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי תנאי ההעסקה הינם קפדניים וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר ממש.

העתק הפרוטוקול יועבר לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ה, 31 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.